

Anhang B

til

Rigsdagstidenden.

1850.

Anden Session. — Udvalgenes Betænkninger.

N°. 12.

XIX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om et Tillæg til Loven angaaende Jordts Afstaelse til Opførelse af Fattighuse etc.

Afgiven af Folkethingets Udvalg.

Udvalgets Fleertal, Undertegnede Blaat, J. Knudsen, Monrad og Ussing, have, efter nøie Overveielse af det forelagte Lovudkast, ikke troet, at kunne tilraade samme. Ved den Sogneforstanderskaberne i den gjældende Lovgivning tilstaaende Myndighed, ville disse see sig istand til paa en tilfredsstillende, til ethvert Sogns særegne Forhold og Omstændigheder svarende, Maade, at drage Omsorg for Arbeidsklassen, og vi have troet, at turde udgaae fra den Forudsætning, at Sogneforstanderne ei ville mangle Villie hertil. Vi kunne ei heller troe, at det kunde blive til Gavn for Arbeidsklassens Udvikling, om man, ved at give den en saadan Ret ligeover for Sogneforstanderskabet, vilde friste den til at kaste al Omsorg for at forskaffe sig selv Huusleilighed over paa de offentlige Myndigheder. — Da imidlertid Folkethinget har henviist Lovforslaget til anden Behandling, hvorved Enkelthederne skulde komme under Spørgsmaal, har Fleertallet dog troet, med Mindretallet at maatte gaae ind paa en fælles Drøftelse af disse Enkeltheder. Resultatet af denne Drøftelse er forelagt i det nedenstaaende Udcast; men Fleertallet kan dog ligesaaletid tilraade, at dette, som at det oprindelige, Forslag ophøies til Lov.

Udvalgets Mindretal (Barfod, J. A. Hansen og Jacobsen) finder, at den i

den gjældende Lovgivning Communerne paa lagte Forpligtelse til at forskaffe Bolig til de Huusvilde, der, uagtet de ere i Stand til at betale en passende Huusleie, ikke selv kunne forskaffe sig en saadan, trænger høilig til nærmere ordnende Lovbestemmelser, paa en Tid, da vigtige Statsformaal have fremkaldt Love og fremdeles ville fremkalde Love, som, medens de virke til Fremme af Arbeidsklassens Frihed i dens Kræfters Anvendelse, tillige ville medføre, at hin Forpligtelse for Communerne langt oftere end hidtil vil blive paakaldt og komme til Anvendelse. Kan det ikke nægtes, at det allerede er saa, og at det kan forudsæes end mere at ville blive saa, at Flere og Flere nødes til at henvende sig til Kommunen, for at faae Bolig, da er det formeentlig af stor Bigtighed, at der gives nærmere Bestemmelser om Forpligtelsens Bessaffenhed og Udstrækning, at Communerne stikkes mod altfor store Opoffrelser og Tab, at de gives Ret til at fordrø visse Betingelser og Forpligtelser af dem, som de maae sætte sig i Bevægelse og Udgift for, og at endelig, paa den anden Side, den Huusvilde ikke stilles altes blot for en eller anden Communalbestyrelses Mobbillighed eller Bilskaarlighed. Vi maae derfor meget tilraade det ærede Thing, at antage Loven saaledes, som den er forelagt i nedenstaaende Udcast, der er det fælles Resultat af hele Udvalgets Drøftelse.

§ 1.

Naar en Person eller Familie, som paa loyelig Maade ernærer sig i Kommunen, er i rette Tid udsagt af sin Leiebølg, og ikke selv kan forskaffe sig anden Huusleilighed i Kommunen, men vil gjøre Brug af den Adkomst, som den bestaaende Lovgivning giver Huusvilde til at søge Bolig gjennem Sogneforstanders